

מסכת זבחים

פרק יא

א. דם חטאת שנתז על הבגד, הרי זה טעון כבוס. אף על פי שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות, שניאמר (ויקרא ו), במקום קדש תאכל, אחד הנאכלת ואחד הפנימית טעונות כבוס, שניאמר (שם), תורת החטאת, תורה אחת לכל החטאות:

ב. חטאת פסולה אין דמה טעון כבוס, בין שהיה לה שעת הכפש, בין שלא היה לה שעת הכפש. איזו היא שהיה לה שעת הכפש. שלנה, שנטמאה, ושיצאה. ואיזו היא שלא היה לה שעת הכפש. שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה:

ג. נתז מן הצואר על הבגד, אינו טעון כבוס. מן הקרן ומן היסוד, אינו טעון כבוס. נשפך על הרצפה ואספו, אינו טעון כבוס. אין טעון כבוס אלא הדם שנתקבל בכלי וראוי להזיה. נתז על העור עד שלא הפשט, אינו טעון כבוס. משהפשט, טעון כבוס, דברי רבי

יהודה. רבי אליעזר אומר, אף משהפשט אינו טעון כבוס. אינו
טעון כבוס אלא מקום הדם, ודבר שהוא ראוי לקבל טמאה, וראוי
לכבוס:

ד. אחד הפגד ואחד השק ואחד העור, טעונין כבוס במקום קדוש.
ושבירת כלי חרס, במקום קדוש. ומריקה ושטיפה בכלי נחשת,
במקום קדוש. זה חמר בחטאת מקדשי קדשים:

ה. פגד שיצא חוץ לקלעים, נכנס ומכבסו במקום קדוש. נטמא
חוץ לקלעים, קורעו, ונכנס ומכבסו במקום קדוש. כלי חרס שיצא
חוץ לקלעים, נכנס ושוברו במקום קדוש. נטמא חוץ לקלעים,
נוקבו, ונכנס ושוברו במקום קדוש:

ו. כלי נחשת שיצא חוץ לקלעים, נכנס ומורקו ושוטפו במקום
קדוש. נטמא חוץ לקלעים, פוחדו, ונכנס ומורקו ושוטפו במקום
קדוש:

ז. אחד שבשיל בו ואחד שיערה לתוכו רותח, אחד קדשי קדשים
ואחד קדשים קלים, טעונין מריקה ושטיפה. רבי שמעון אומר,
קדשים קלים אינן טעונין מריקה ושטיפה. רבי טרפון אומר, אם
בשיל בו מתחלת הרגל, יבשיל בו את כל הרגל. וחכמים אומרים,
עד זמן אכילה. מריקה ושטיפה, מריקה כמריקת הכוס, ושטיפה

בְּשִׁטְיַת הַכּוֹס. מְרִיקָה בְּחִמּוּן וּשְׁטִיפָה בְּצוּנָן. וְהַשְׁפּוּד וְהַאֲסָכְלָה
מִגְעִילָן בְּחִמּוּן:

ח. בְּשֵׁל בּוֹ קִדְּשִׁים וְחֵלִין, אוֹ קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים וְקִדְּשִׁים קָלִים, אִם יֵשׁ
בָּהֶן בְּנוֹתָן טַעַם, הֲרִי הַקָּלִים נֶאֱכָלִין בְּחִמּוּרִין, וְאֵינָן טְעוּנִין מְרִיקָה
וּשְׁטִיפָה, וְאֵינָם פּוֹסְלִין בְּמַגָּע. רָקִיק נִשְׁנָגַע בְּרָקִיק, וְחֲתִיכָה
בְּחֲתִיכָה, לֹא כָּל הָרָקִיק וְלֹא כָּל הַחֲתִיכוֹת אֲסוּרִין. אֵינּוּ אֲסוּר אֲלָא
מְקוֹם שֶׁבָּלַע: